

Verstoring.

'Ik kook elektrisch. Hoe moet ik nou het potje eten warm maken voor je kleinkind?', vraagt mijn dochter lachend door de telefoon. Een ongekende uren-durende stroomstoring treft Noord Holland. Onze dagelijkse aanwezigheid van gas, licht en water is zó vanzelfsprekend dat we pas bij de uitzondering – een verstoring – weten we dat zo'n voorziening er eigenlijk altijd 'gewoon' is.

Zo'n inbreuk lijkt een beetje op ons leven. We hebben eten en drinken, een inkomen, zijn gezond ... zo van, huisje, boompje, beestje. Bij verstoringen van al die vanzelfsprekendheden ervaren we grenzen als een tegenslag of het noodlot. Nog sterker: pas bij de afwezigheid van al die vanzelfsprekendheden in ons leven wéten we hoe fijn en mooi de zaken zijn die we nu missen. Een grens nodigt ons uit om verder te kijken, vandaar dat pijn en verdriet vaak ook uitdagingen zijn om anders te denken, te handelen en te willen. 'Nood leert bidden', luidt het spreekwoord. Waar we struikelen in het leven liggen ook vaak de uitnodigingen tot groei en ontwikkeling. Zelfs bij een falen van het meest dierbare dat we hebben, onze gezondheid, blijkt dat niet altijd alleen een gemis. Zo wordt er nergens zoveel gepraat en nagedacht over het leven als op het ziekbed. Je bent een harmonieus mens als je om kunt gaan met verstoringen, die vroeg of laat in je leven komen. Streef niet naar geluk in dit ondermaanse, want je zoekt je een ongeluk, maar naar harmonie. Later zegt ze: *'Ik heb gewoon de kachel aangemaakt en toen het potje met eten opgewarmd. En het was nog heel gezellig ook rond het vuur. Maar nu hebben we gelukkig weer stroom'*.

Drs. Peter Kortekaas

www.de3weg.nl

psychosociaal therapeut / geestelijk begeleider

docent geestelijke begeleiding / mindfulness